

Formanden: Jeg gjør opmærksom paa, at der som sædvanligt ikke vil blive stemt over de enkelte Personer, idet vi betragte de enkelte Numere i Lovforslaget som Paragrafer, der jo, naar intet Ændringsforslag er stillet, og naar ikke Afstemning udtrykkelig bliver forlangt, vedtages uden formelig Afstemning.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 1431)

ansaaes vedtaget uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling
vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt. Jeg har nu kun at anfætte Dagsordenen for vort næste Møde, som vil blive afholdt paa Tirsdag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og dermed vil vort Arbejde her i Salen rimeligvis foreløbig være afsluttet. Dagsordenen vil være:

1) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Thendeloven.

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Bemyndigelse for Justitsministeren til at beskikke et Forsvar for det til Bjergby Pastorat under Aalborg Stift hørende Annexfognd Mjgdal i Anledning af en Retslags Anlæg.

3) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Mødet hævet Kl. 2.

Fjortende Møde.

Tirsdagen den 31te Oktober 1882 Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Thendeloven.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 162.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag; Lovforslaget i sin Helhed sattes under Forhandling.

Carstensen: Inden det foreliggende Lovforslag forlader Landstinget, maa jeg tillade mig at minde om, at den Betryggelse, det søges at tilvejebringe for de Folk, der benytte Mellemmænd, naar de søge Bestjættigelse, vil ikke komme en temmelig stor Arbejderklasse tilgode, nemlig Søfolk, der, som de Herrer, vide, ikke ere underlagte Thendeloven. Det er imidlertid en Kjendsgjerning, at Tilbudet om Arbejde er langt mere paavirket af tilfældige Omstændigheder, naar det gjælder Arbejde paa Søen, end naar det gjælder Arbejde i Land, og dette medfører, at Sømænd, især naar de komme til de større Byer som Kjøbenhavn, ere i meget høi Grad henvisste til at benytte Mellemmænd for at faae Hyre. Disse Mellemmænd ere en Art Fæstemænd, som ere fuldstændig frie i deres Nærings, og Forholdene have udviklet sig saaledes, at det i Reglen er Logisværterne, dem, hos hvem Søfolkene søge Logis, der optræde som Forhyringsagenter. Der er nu enkelte af disse Værter, der nære en saa varm Kjærlighed til Sømanden, at de aldrig kunne skaffe ham en Hyre, der er god nok, saa længe han har Penge paa Lommen, og de drive deres Kjærlighed saa vidt, at de endog give ham Kredit og Forstod indenfor Grændsen af det Beløb, han kan vente at faae i Udgaaningspenge. Kunne de da i Udgaaningspenge ikke skaffe ham saa stort et Beløb, at de kunne blive dækkede, saa have de hans Skibskifte med Klæder i at ty til for at faae Dækning, og den gaar da til Assistentshuset. Derved er det sket, at mangen en brav Sømand, der har lagt Penge op paa sin Rejse, sætter dem